

תת"ע 489/12/15 - מדינת ישראל נגד רפאלוב יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 489-12-15 מדינת ישראל נ' רפאלוב יוסף
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפאלוב יוסף ע"י עו"ד סיגלית רפאלוב

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי לזכות מחמת הספק את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו ולהרשיעו בעבירה על תקנה 47 (ה)(4) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 6153.

רקע

1. ביום 24.11.15 נרשמה לנאשם הזמנה לדין שעניינה עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף שאין מימינו קו מקוטע בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לת"ת. הנאשם כפר במיוחס לו בהזמנה לדין תוך שבאת כוחו מציין במענה לכתב האישום כי בזירה נכחו עוד 4 שוטרים נוספים כולל שוטרת שהייתה מפקדת החוליה אם כי ההגנה אינה יודעת את שמה ולא ביקשה דוח עיסוק. הנאשם טען בתגובתו להזמנה לדין כי עקף בצומת 2 מכוניות ונכנס לנתיב נסיעתו ללא שעלה על פס ההפרדה הלבן.

2. במסגרת פרשת התביעה העיד השוטר חי שטריקברגר (להלן: "השוטר") עורך ההזמנה לדין ובאמצעותו הוגשה ההזמנה לדין (ת/1), סקיצה (ת/2). על פי דברי השוטר, הוא עמד סטטי ברחוב דיזינגוף 285 בעת שהבחין בנאשם חוצה את פס ההפרדה האמור משמאל ונוסע 25 מ' ולאחר מכן חזר לנתיב השמאלי ממנו יצא לעקיפה ברחוב דיזינגוף 287. הנאשם נעצר בעת שעמד ברמזור אדום בפינת הרחובות דיזינגוף- התערוכה.

3. הנאשם העיד לעצמו בפרשת ההגנה. לדבריו בעת שהגיע לזירת האירוע היה פקק בשני הנתיבים הפונים ימינה ועל כן עקף הנאשם 2 מכוניות, ללא צורך לעלות על פס ההפרדה הלבן, ואז שב לנתיבו. לטענתו, הבחין משמאלו בקבוצה של 5 שוטרים ואז שמע צעקה "תראו מה הוא עושה תעצרו אותו" ואז הגיע אליו השוטר ורשם לו דוח. לדבריו, שאל שוטרת שהייתה במקום מדוע היא אינה רושמת לו דוח אך נענה כי לא לו לקבוע בעניין זה. בשים לב לכך

שהנאשם טען כבר בתגובה להזמנה לדין וגם במהלך משפטו כי הוא מודה בעקיפת 2 כלי רכב בצומת הוא הוזהר כי הוא עשוי להיות מורשע בעבירה נוספת או אחרת העולה מן העובדות הנפרשות בפני בית המשפט.

דין והכרעה

א. קיום קו הפרדה רצוף

4. הסנגורית המלומדת הקדישה חלק נכבד בחקירתו הנגדית של השוטר על מנת לבסס טענה כי בפנית הרחובות דיזינגוף יורדי הסירה אין קו לבן רצוף. השוטר עמד על טענתו כי קו לבן רצוף כאמור אכן קיים אולם לא ניתן להבחין בו בתאורה בה צולמו התמונות אותם הגישה ההגנה. הנאשם בפרשת ההגנה טען כי יש לו במכשיר הטלפון 50 תמונות אך לא רואים בהן קו הפרדה רצוף. לטעמי ההגנה כשלה להראות כי במקום בו הבחין השוטר בביצוע העבירה לא היה פס הפרדה רצוף. כיצד? ראשית, השוטר ציין בבהירות רבה את דבר קיומו של פס ההפרדה וגרסתו לא נסתרה. שנית, תמונה כי ההגנה שביקשה להוכיח כי במקום אין פס הפרדה רצוף לא טרחה להביא צילומים ברורים שיראו כי במקום אין פס רצוף. מן התמונות העמומות שהוגשו לי לא ניתן לקבוע מסקנות לכאן או לכאן. זאת ועוד: הנאשם טוען כי במכשיר הטלפון שלו יש תמונות המראות כי במקום אין קו הפרדה רצוף ותמונה כי ההגנה בחרה מטעמיה לא להציג לבית המשפט תמונות אלה המחזקות את עמדתה כי לא בוצעה על ידי הנאשם העבירה המיוחסת לו בהזמנה לדין. סיכומה של נקודה זו, אני סבור כי גרסת התביעה בעניין קיומו של פס ההפרדה הרצוף לא נסתרה ויש לקבלה. יתרה מזו, גם הנאשם בתגובתו לשוטר ציין במפורש - ובעדותו אישר את נכונות תגובה זו - כי "נכנסתי לנתיב שלי ללא עליה על הפס הלבן". ודוק: אילו לא היה במקום פס לבן - מדוע לא טען זאת הנאשם בפני השוטר אלא בחר לטעון רק כי לא עלה על הפס הלבן? מתשובה זו אתה למד כי במקום היה פס לבן, אם כי גרסת הנאשם היא כי לא עלה עליו.

ב. קיום עדים נוספים לעבירה

5. טענה נוספת - חריפה, יש לומר - נוגעת לכך שבמועד האירוע היו 5 שוטרים במקום. איש מהם זולת השוטר לא ערך מזכר בו ציין מה ראה, אם בכלל, מביצוע העבירה המיוחסת לנאשם. יודגש כי קבלת טענה כזו עשויה להביא לזיכויו של הנאשם בדין בשל קיפוח האפשרות העומדת לו להתגונן מפני המיוחס לו (ראו למשל: עפ"ת (ת"א) 43875-12-10 ירון שקוף נ' מדינת ישראל). לטעמי, ההגנה לא הציגה יסוד להניח כי במקום נכחו 5 שוטרים שהיו עדים פוטנציאליים לעבירה נשוא ההזמנה לדין. עמדת ההגנה מלכתחילה הייתה כי במקום נכחו 5 שוטרים שאיש מהם לא ערך מזכר בעניין העבירה נשוא דיון זה. מתגובת ההגנה לכתב האישום עולה בבירור כי ההגנה הייתה מודעת כי הדרך לביסוס הטענה בדבר קיומם של שוטרים נוספים עוברת דרך הצגת דוח עיסוק רלוונטי וזה לא הוצג. הימנעות זו של ההגנה מלהציג דוח עיסוק בנסיבות מקרה זה אומרת "דרשני". השוטר העיד וציין כי אינו זוכר אם היו עמו שוטרים נוספים. הנאשם ציין - ועמד על טענתו - כי הבחין בקבוצת השוטרים משמאלו ושמע צעקה של שוטרת. גרסתו של הנאשם בעניין הימצאות השוטרים מעוררת תמיהות: הנאשם העיד כי לאחר שהגיע לרמזור דיזינגוף - התערוכה "השוטר הגיע אחרי לרמזור ביקש ממני לחזור חזרה, הסביר לי שעברתי על פס לבן" (ע' 9 ש' 27-28). בחקירה נגדית התווספה באורח פלא גם שוטרת. וכך אמר הנאשם: "אמרתי לשוטרת שאני רוצה שהיא תירשם בדוח, היא אמרה לי אתה לא קובע. אני לא נוהג להיכנס לדין ודברים עם שוטרים" (ע' 10 ש' 22-23). לא ברור כיצד הגיעה השוטרת למקום עצירת רכב הנאשם אם על פי גרסתו הוא נעצר על ידי השוטר שגם הסביר לו את מהות העבירה. גם לא ברור, ככל שהייתה במקום שוטרת, נמנע הנאשם מסיבותיו מלברר את שמה ולרשום את פרטיה לאחר שנדחתה בקשתו מן

השוטרת כי היא זו שתרשום את ההזמנה (ש. מי זאת השוטרת? אין לי מושג. לשאלתך לא הסתכלתי אם היה לה תג..") (ע' 10 ש' 28-29).

6. נוכח מחדל ההגנה בהצגת דוח עיסוק - למרות שמדברי הסנגורית בהקראה עולה כי ברור היה להגנה כבר אז כי הוכחת הטענה בדבר קיום שוטרים נוספים טעונה הוכחה בדוח עיסוק - וגרסת הנאשם מצאתי שלא לקבל בנסיבות מקרה זה את טענת הנאשם בדבר קיומם של שוטרים נוספים שהיו, לפחות, עדים פוטנציאליים לעבירה.

הפער בנסיבות ביצוע העבירה

7. אשר לנסיבות ביצוע העבירה: הפער בין גרסת השוטר לגרסת הנאשם הוא משמעותי. כך, בעוד השוטר טוען כי הנאשם חלף תוך עקיפה 25 מ', טען הנאשם - גם בתגובה לרישום ההזמנה לדין - כי עקף 2 מכוניות בלבד. הנאשם לא סטה מגרסה זו ומכיוון שאין ביכולתי לקבוע, נוכח הנסיבות, גרסתו של מי עדיפה בנקודה זו מצאתי לזכות את הנאשם מן העבירה של עקיפת רכב תוך חציית פס הפרדה לבן שאין מימינו קו קטעים. עם זאת, נוכח הודיית הנאשם בתגובה להזמנה לדין ובמועד המשפט כי עקף 2 כלי רכב בצומת, מצאתי להרשיעו בעבירה של עקיפה בצומת בניגוד לתקנה 47(ה)(4) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 6153.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, במעמד הצדדים